Pääasian asianosainen

Maksukyvytön velallinen: ALPINE BAU GMBH, Salzburg – Celjen tytäryhtiö, konkurssissa

Ennakkoratkaisukysymys

Onko asetuksen N:o 1346/2000 ([1]) 32 artiklan 2 kohtaa tulkittava siten, että päämenettelyn selvittäjän sekundäärimenettelyssä toimittamaan saatavia koskevaan ilmoitukseen sovelletaan sen jäsenvaltion, jossa sekundäärimenettely on vireillä, velkojien saatavien ilmoittamista ja näin ollen myöhässä toimitetun ilmoituksen seuraamuksia koskevia säännöksiä?

([1]) Maksukyvyttömyysmenettelyistä 29.5.2000 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1346/2000 (EYVL 2000, L 160, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Korkein oikeus (Suomi) on esittänyt 24.1.2020 – Syyttäjä v. A

(Asia C-35/20)

(2020/C 103/21)

Oikeudenkäyntikieli: suomi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Korkein oikeus

Pääasian asianosaiset

Muutoksenhakija: Syyttäjä

Vastapuoli: A

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko unionin oikeus, erityisesti direktiivin 2004/38/EY ([1]) 4 artiklan 1 kohta, asetuksen (EY) N:o 562/2006 ([2]) (Schengenin rajasäännöstö) 21 artikla tai unionin kansalaiselle kuuluva oikeus liikkua vapaasti unionin alueella, esteenä kansallisen säännöksen soveltamiselle, jolla henkilölle (riippumatta siitä, onko hän unionin kansalainen) asetetaan velvollisuus rangaistuksen uhalla pitää mukanaan voimassa oleva passi tai muu matkustusasiakirja, kun hän matkustaa jäsenvaltiosta toiseen jäsenvaltioon huviveneellä kansainvälisen merialueen kautta käymättä kuitenkaan kolmannen valtion alueella?

2) Onko unionin oikeus, erityisesti direktiivin 2004/38/EY 5 artiklan 1 kohta, asetuksen (EY) N:o 562/2006 (Schengenin rajasäännöstö) 21 artikla tai unionin kansalaiselle kuuluva oikeus liikkua vapaasti unionin alueella, esteenä kansallisen säännöksen soveltamiselle, jolla henkilölle (riippumatta siitä, onko hän unionin kansalainen) asetetaan velvollisuus rangaistuksen uhalla pitää mukanaan voimassa oleva passi tai muu matkustusasiakirja, kun hän saapuu kyseiseen jäsenvaltioon toisesta jäsenvaltiosta huviveneellä kansainvälisen merialueen kautta kuitenkaan käymättä kolmannen valtion alueella?

3) Jos kohdissa 1 tai 2 tarkoitettua estettä ei ole, onko Suomen rajan ylittämisestä ilman, että voimassa oleva matkustusasiakirja on mukana, Suomessa tavanomaisesti päiväsakkojärjestelmän mukaisesti määrättävä seuraamus direktiivin 2004/38/EY 27 artiklan 2 kohdasta ilmenevän suhteellisuusperiaatteen mukainen?

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/38/EY, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella, asetuksen (ETY) N:o 1612/68 muuttamisesta ja direktiivien 64/221/ETY, 68/360/ETY, 72/194/ETY, 73/148/ETY, 75/34/ETY, 75/35/ETY, 90/364/ETY, 90/365/ETY ja 93/96/ETY kumoamisesta (ETA:n kannalta merkityksellinen teksti) (EUVL 2004, L 158, s. 77)

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 562/2006, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2006, henkilöiden liikkumista rajojen yli koskevasta yhteisön säännöstöstä (Schengenin rajasäännöstö) (EUVL 2006, L 105, s. 1)

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal d'arrondissement (Luxemburg) on esittänyt 24.1.2020 – WM v. Luxemburg Business Registers

(Asia C-37/20)

(2020/C 103/22)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal d'arrondissement

Pääasian asianosaiset

Kantaja: WM

Vastaaja: Luxemburg Business Registers

Ennakkoratkaisukysymykset

Ensimmäinen kysymys, joka koskee poikkeustapausten käsitettä

1 a) Voidaanko rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen 20.5.2015 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/849, ([1]) sellaisena kuin se on muutettuna rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen annetun direktiivin (EU) 2015/849 ja direktiivien 2009/138/EY ja 2013/36/EU muuttamisesta 30.5.2018 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä (EU) 2018/843, ([2]) 30 artiklan 9 kohtaa, siltä osin kuin siinä säädetään, että taloudellisia edunsaajia koskeviin tietoihin pääsyä voidaan rajoittaa "kansallisessa lainsäädännössä määriteltävissä poikkeustapauksissa", tulkita siten, että sen nojalla poikkeustapausten käsitteen voidaan kansallisessa oikeudessa määritellä ainoastaan vastaavan "kohtuutonta petoksen, sieppauksen, kiristyksen, häirinnän, väkivallan tai pelottelun riskiä", joka on jo tietoihin pääsyn rajoittamisen soveltamisedellytys edellä mainitun 30 artiklan 9 kohdan sanamuodon mukaan?

1 b) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi ja jos poikkeustapausten käsite määritellään kansallisessa täytäntöönpanolainsäädännössä ainoastaan viittaamalla tehottomiin käsitteisiin "kohtuuton petoksen, sieppauksen, kiristyksen, häirinnän, väkivallan tai pelottelun riski", onko edellä mainittua 30 artiklan 9 kohtaa tulkittava siten, että kansallinen tuomioistuin voi jättää huomiotta poikkeustapauksia koskevan edellytyksen, vai onko kansallisen lainsäätäjän laiminlyönti paikattava määrittämällä poikkeustapausten käsitteen soveltamisala oikeuskäytännössä? Voiko Euroopan unionin tuomioistuin ohjata kansallista tuomioistuinta sen tehtävässä viimeksi mainitussa tapauksessa, jossa on edellä mainitun 30 artiklan 9 kohdan mukaan kyse edellytyksestä, jonka sisältö määritellään kansallisessa oikeudessa? Jos tähän viimeksi esitettyyn kysymykseen vastataan myöntävästi, minkä suuntaviivojen mukaisesti kansallisen tuomioistuimen on määriteltävä poikkeustapausten käsitteen sisältö?